

VIII FESTIWAL BACHOWSKI
ŚWIDNICA 22-29 VII 2007
BACH & BELCANTO

Per gridar forte non si canta bene
ma con soave et dolce melodia si fa bel canto
et ciò vuol maestria.

Nie śpiewa pięknie ten, kto usiłuje głośno krzyknąć.
Piękny śpiew jest słodki i subtelny,
a to wymaga kunsztu.

You do not sing well by shouting loudly,
but with sweet and elegant melody fine song is made
and that needs skill.

Jacopo da Bologna ca. 1350

Belcanto [wł. bel canto - piękny śpiew] to termin kojarzony potocznie z estetyką śpiewu, której symbolem jest między innymi słynny tenor Luciano Pavarotti oraz typowym, XIX-wiecznym repertuarem operowym, a więc przede wszystkim muzyką Giuseppe Verdiego. W klasycznym ujęciu *belcanto* to technika i estetyka śpiewu ukształtowana i opisana we Włoszech na przełomie szesnastego i siedemnastego wieku, a upowszechniona na znacznym obszarze Europy w wieku osiemnastym. Jej cechy to piękny, nośny dźwięk o wyrównanej barwie w całej skali, uzyskiwany poprzez tzw. mieszanie rejestrów piersiowego i głowowego, umiejętność śpiewania wysokich dźwięków *piano e dolce* [cicho i słodko] oraz nieskończenie długich fraz na jednym oddechu. Również instrumenty "uczyły się" od śpiewaków pięknego brzmienia. Coraz większą popularność zdobywał śpiewny i nośny obój, a wiolonczela stała się instrumentem najbardziej chyba inspirującym kompozytorów do pisania niezmiernie pięknych fraz. Śpiewność jest nieodłączną cechą gry wszystkich najlepszych instrumentalistów oraz wszystkich instrumentów pochodzących od najlepszych budowniczych. Zdarza się, że muzyka Bacha bywa prezentowana w oderwaniu od czasu i miejsca, w którym powstała. Jako wzniosła, święta sztuka, którą trudno pojąć, a doścignąć nie sposób. Niczym endemiczny twór z bezludnej wyspy niebiańskiego pochodzenia. Tymczasem Bach był kontynuatorem choćby właśnie idei *belcanto*. Cała jego twórczość wokalna, z wyjątkiem może chorałów i prostych pieśni, ewidentnie opiera się na włoskiej tradycji śpiewu i wymaga od śpiewaków bardzo zaawansowanych umiejętności technicznych. Oczywiście również w jego dziełach instrumentalnych odnajdujemy powszechną wówczas ekspansję śpiewnego stylu. O swoich *Inwencjach* pisał: *służą do nauki wyraźnego grania dwu niezależnych głosów, przyswojenia stylu śpiewnej gry i kształcenia dobrego smaku*. Uczeń Bacha Agricola przetłumaczył z włoskiego na niemiecki słynny traktat o sztuce śpiewu, którego autorem był kastrat Pier Franceco Tosi. A że Bach nie pisał oper...? Powstało kilka kantat świeckich, niektóre z włoskim tekstem. Na nic więcej nie było zamówień. Z resztą czym różni się opera od muzyki kościelnej? Czy nie tekstem tylko? Jeśli pozbawimy tekstu arie Pergolesiego, Händla, czy Mozarta, to w jaki sposób na podstawie samego materiału dźwiękowego rozpoznać ich przeznaczenie? Te pozornie ważne pytania wynikają z naszej nieposkromionej skłonności do szufladkowania i stawiania barier.

niedziela 22 VII ŚWIDNICA Kościół Pokoju 18.00

BACH & BUXTEHUDE - kantaty

W roku 2007 obchodzimy trzechsetną rocznicę śmierci Dietricha Buxtehude. Z tej okazji specjalny program kantatowy ukazujący wczesne dzieła wokalne-instrumentalne Bacha na tle kompozycji wielkiego mistrza z Lubeki, twórcy pierwszych publicznych koncertów w północnej Europie. Buxtehude był także najśłynniejszym spadkobiercą wielkiej północnoeuropejskiej tradycji organowej ukształtowanej na fundamencie ekonomicznej potęgi miast hanzeatyckich. Pozwoliła ona budować wielkie, wspaniałe brzmiące instrumenty i zatrudniać najlepszych muzyków.

JOHANN SEBASTIAN BACH

Gleichwie der Regen und Schnee BWV 18

DIETRICH BUXTEHUDE

Jesu, meine Freud und Lust BuxWV 59

DIETRICH BUXTEHUDE

Quemadmodum BuxWV 92

DIETRICH BUXTEHUDE

Alles, was ihr tut BuxWV 4

[przerwa]

JOHANN SEBASTIAN BACH

Christ lag in Todesbanden BWV 4

JOHANN SEBASTIAN BACH

Nun komm, der heiden Heiland BWV 61

Emma Kirkby sopran

Michael Chance alt

Charles Daniels tenor

Peter Harvey bas

THE PURCELL QUARTET

Catherine Mackintosh, Clare Salaman skrzypce / altówka

Jane Rogers, Alfonso Leal altówka

Richard Boothby wiolonczela

Robert Woolley organy

EMMA KIRKBY już od kilkadziesiąt lat uchodzi za Pierwszą Damę muzyki dawnej. Początkowo śpiewała dla przyjemności jako studentka Oxfordu, ale współpraca z Taverner Choir oraz Consort of Musicke zaowocowała zaproszeniami do nagrań dla Decca Florilegium oraz współpracą z Academy of Ancient Music. Artystka od wielu lat regularnie koncertuje i nagrywa z London Baroque, Freiburger Barochorchester, L'Orfeo (Linz) Orchestra of the Age of Enlightenment, Palladian Ensemble i Florilegium oraz z wieloma innymi występując w najlepszych salach całego świata. Dokonała ponad 100 nagrań płytowych muzyki od Hildegardy von Bingen poprzez madrygały renesansowe, barokowe oratoria i kantaty po dzieła Haydna i Mozarta. Ostatnio artystka nagrała także utwory Strawińskiego z Christopherem Hogwoodem i Kammerorchester Basel. W 2000 roku otrzymała Order Korony Brytyjskiej, a wiosną 2007 tytuł szlachecki.

MICHAEL CHANCE jest jednym z najśłynniejszych kontratenorów świata i częstym gościem tak znakomitych sal i zespołów jak Sydney Opera House, Teatro Colon Buenos Aires, La Scala Milan, opery w Nowym Jorku, Kolonii, Lizbonie, Paryżu, Brukseli, Amsterdamie oraz Covent Garden, Glyndebourne i English National Opera. Śpiewał między innymi Orfeo (Gluck), Giasone, Giustino, Ascanio in Alba, Ottone/L'incoronazione di Poppea, Athamas/Semele, Andronico/Tamerlano, Oberon/A Midsummer Night's Dream, Tolomeo/Giulio Cesare, Apollo/Death in Venice. Partie specjalnie dla niego pisali: Sir Harrison Birtwistle (Orpheus/The Second Mrs Kong) i Judith Weir (A Military Governor/A night at the Chinese Opera). Ostatnio gościł na festiwalach w Edinburgh, Aix-en-Provence, BBC Proms London, Salzburg oraz partia Bertarido w nowej produkcji Rodelindy Händla w Bayerische Staatsoper München. Artysta jest także gościnnym profesorem Royal College of Music w Londynie.

CHARLES DANIELS po raz pierwszy gościł na Festiwalu Bachowskim w Świdnicy w 2005 roku wykonując z zespołem Harmonologia bachowskie kantaty 19 i 93. Jego repertuar obejmuje dzieła od wczesnego średniowiecza po muzykę najnowszą. Dokonał ponad 60 nagrań płytowych, między innymi: Handel Messiah Händla z Gabrieli Consort & Players dla Deutsche Grammophon, pieśni Dowlanda dla EMI, Alexander Balus Händla z King's Consort dla Hyperion, The Beggar's Opera dla Hyperion. Ostatnie angaże to: Le Dieu de Sommeil w operze Atys Lulliego [Opera de Paris], Fairy Queen Purcella [Aix-en-Provence Festival], BBC Promenade Concerts, Joshua Händla (London Handel Festival / BBC Radio 3), Elijah Mendelssohna (Fribourg), Orfeo Monteverdiego z Toronto Consort, ewangelista w pasjach Bacha z Academy of Ancient Music i The Sixteen, Canti di Vita e Amore Luigiego Nono (Edinburgh Festival), Cantata Strawińskiego (Spitalfields Festival). Najbliższe plany to Magnificat Bacha z the English Concert i Nieszpory Monteverdiego / BBC Proms z King's Consort.

PETER HARVEY współpracuje z takimi sławami, jak: the English Baroque Soloists / Sir John Eliot Gardiner, The Gabrieli Consort, The King's Consort, The Purcell Quartet, Collegium Vocale Ghent, The Amsterdam Baroque Orchestra, Ensemble Vocal de Lausanne / Michel Corboz. Występował w najznakomitszych salach: Vienna Musikverein, Théâtre des Champs-Élysées Paris, Gulbenkian Foudation Lisbon. Dokonał ponad 60 nagrań z muzyką od XVII wieku po dzieła najnowsze. Chętnie sięga po nieznaną repertuar: "Confitebor tibi Domine" Galupiego z Il Seminario Musicale, "Les Festes de Paphos" Mondonville'a z Les Talens Lyriques. W 2000 roku brał udział w projekcie Johna Eliota Gardinera "Bach Cantata Pilgrimage". Regularnie występuje z recitalami pieśniowymi oraz solowym repertuarem XVII i XVIII- wiecznym.

THE PURCELL QUARTET w 2004 roku świętował 20 lat istnienia. W tym czasie powstało około 50 płyt. Zespół słynie z wykonań barokowej muzyki kameralnej, ale sięga także po repertuar orkiestrowy, kantatowy [msze luterańskie i kantaty Bacha], a także operę - 'L'Incoronazione di Poppea' Monteverdiego. Zespół współpracuje z najlepszymi solistami: Susan Gritton, Nancy Argenta, Catherine Bott, Emma Kirkby, Julia Gooding, Michael Chance, Dominique Visse, Guy de Mey, Mark Padmore, Charles Daniels, Peter Harvey, Richard Wistreich, występując również w tak niezwykłych miejscach, jak: Chile, Boliwia, Kolumbia i Peru. Po serii sześciu nagrań dla Hyperion Records zespół nagrywa wyłącznie dla Chandos Records - od 1987 trzydzieści płyt z muzyką największych mistrzów: Purcell, Corelli, Lawes, Bach, Handel, Vivaldi, Weckmann, Leclair, Schütz, Buxtehude, Biber.

poniedziałek 23 VII ŚWIDNICA kościół św. Krzyża 20.00

Johann Sebastian BACH Toccaty

Toccaty d-moll BWV 913
Toccaty D-dur BWV 912
Toccaty fis-moll BWV 910
Toccaty e-moll BWV 914

przerwa

Toccaty g-moll BWV 915
Toccaty G-dur BWV 916
Toccaty c-moll BWV 911

MAREK TOPOROWSKI klawesyn

W czasach Bacha funkcjonowały teorie przyporządkowujące każdej tonacji określony charakter. Tonację h-moll uważano za melancholijną, w tonacji F-dur pisano utwory pastorałne, w C-dur uroczyste. Wieczór z siedmioma toccatami w różnych tonacjach to okazja do własnych poszukiwań. Często słyszymy powiedzenie "słoń mi na ucho nadepnął", ale przecież każdy z nas rozpoznaje po głosie setki znanych sobie osób. Czyż to nie wystarczający dowód niezwyklej wrażliwości naszych uszu? A więc do dzieła: czy charakter Toccaty d-moll ma coś wspólnego z nastrojem utrzymanej również w d-moll Sztuki Fugi, której słuchać będziemy w piątek? A Toccaty G-dur i wiolonczelowa Suita G-dur, która zabrmi w środę? Mało tego: Jak ma się Bach do Händla? Toccaty c-moll i utrzymana w tej samej tonacji aria *Ho perduto il caro sposo* otwierająca pierwszy akt opery Rodelinda? Miłej zabawy!

MAREK TOPOROWSKI po ukończeniu studiów w Akademii Muzycznej w Warszawie doskonalił swe umiejętności w Strasbourgu, Saarbrücken i Amsterdamie pracując pod kierunkiem Aline Zylberajch i Boba van Asperena oraz Daniela Rotha. W późniejszym okresie studiował również improwizację organową pod kierunkiem Juliana Gembalskiego. Ogromny wpływ na ukształtowanie się osobowości Marka Toporowskiego miało zetknięcie ze znakomitym pianistą Kajetanem Mochtakiem. Jest laureatem pierwszej nagrody Konkursu Klawesynowego w Krakowie (1985). Założyciel i dyrygent czołowych polskich zespołów specjalizujących się w wykonywaniu muzyki XVII i XVIII wieku : orkiestry *Concerto Polacco* i chóru kameralnego *Sine Nomine*. Dwukrotnie otrzymywał nagrodę Fryderyka, ostatnio za nagrany w 2006 roku płytę z muzyką Amando Ivancića. Koncertuje w Polsce i za granicą, dokonał kilkunastu nagrań płytowych w Polsce, Niemczech i we Francji. Jest profesorem Akademii Muzycznej w Katowicach, gdzie prowadzi klasę klawesynu.

wtorek 24 VII ŚWIDNICA katedra św. Wacława i Stanisława 20.00

PIERRE TABART

Messe de Requiem

JOHANN SEBASTIAN BACH

motet Lobe den Herrn alle Heiden

CHÓR FESTIWALOWY CANTUS POLONICUS Ewa Grzybek
Magdalena Rozynek-Siring Paweł Golczak Wojciech Grzesiak
NICOLAS SAVOY Krzysztof Kozarek Sebastian Tomczyk Łukasz
Wilczyński Roman Grzesiak Wojciech Żabicki YVES BILGER
organy / dyrygent

Mimo internetu i tanich linii lotniczych muzyka francuska to nadal jeszcze prawdziwa *terra incognita*. Dlatego właśnie na Festiwalu Bachowskim msza żałobna francuskiego kompozytora żyjącego na przełomie XVI i XVIII wieku, jako przykład typowej, 5-głosowej francuskiej faktury i francuskiego wyrafinowania bliskiego Bachowi. Bo przecież właśnie Bacha uważamy za autora najbardziej udanej syntezy stylu włoskiego i francuskiego.

NICOLAS SAVOY po ukończeniu studiów w zakresie literatury pięknej na Uniwersytecie we Fryburgu podjął studia wokalne pod kierunkiem Gerda Türka i Dominique'a Vellarda w renomowanej Schola Cantorum w Bazylei. Zdobywając dyplom tego konserwatorium rozpoczął działalność koncertową w Szwajcarii i poza jej granicami, śpiewając repertuar od chorału gregoriańskiego, poprzez polifonię renesansową, muzykę współczesną po jazz. Jako solista występował w Oratorium Bożonarodzeniowym Schütza, mszach i motetach Charpentiera, *Membra Jesu Nostri* Buxtehudego, mszach Mozarta i Haydna, a także w operach Offenbacha i Nicolai. Obok działalności solistycznej współpracuje z małymi zespołami wokalnymi *Ensemble Vocal Orlando* oraz *Octuor Contretemps*.

YVES BILGER studiował klawesyn w Konserwatorium w Strasburgu u Martina Gestera i Aline Zylberajch oraz w Królewskim Konserwatorium w Hadze u Tona Koopmana. W 2004 ukończył z wyróżnieniem studia solistyczne w Bazylei pod kierunkiem Andrei Marcona. Koncertuje jako solista i współpracuje z orkiestrami w Szwajcarii, Francji i Polsce. Regularnie występuje między innymi z *Ensemble 415* pod dyrekcją Chiary Banchini oraz orkiestrami *La Cetra* i *Capriccio Basel*. Jego zainteresowania nie ograniczają się tylko do muzyki - ukończył studia matematyczne na Uniwersytecie Pasteura w Strasburgu i włada biegle pięcioma językami.

środa 25 VII ŚWIDNICA katedra św. Wacława i Stanisława 20.00

BACH suity wiolonczelowe

JOHANN SEBASTIAN BACH

I Suita G-dur BWV 1007

Prélude - Allemande - Courante - Sarabande - Menuet I/II - Gigue

JOHANN SEBASTIAN BACH

IV Suita Es-dur BWV 1010

Prélude - Allemande - Courante - Sarabande - Bourée I/II - Gigue

TERESA KAMIŃSKA wiolonczela

Bach napisał 6 sonat i partit na skrzypce solo oraz 6 suit na wiolonczelę solo. Słuchamy tych dzieł równie chętnie, jak chętnie o nich dyskutujemy. Zadajemy pytanie, dlaczego Bach zatytułował cykl skrzypcowy SEI SOLO? Czy to błąd? Po włosku powinno być SEI SOLI. Niezwykłość i głębia tych dzieł prowokuje do poszukiwania nietypowych rozwiązań. Mnich Salvatore z *Imienia Róży* Umberto Eco mówił we wszystkich językach na raz. Zastosujmy jego klucz: sei [niem.] solo [wł.] - bądź sam. Czy liczni byli ci, którzy zetknęli się z Bachem i rozumieli jego muzykę?

TERESA KAMIŃSKA ukończyła Akademię Muzyczną w Krakowie w klasie prof. Witolda Hermana, wykonując w ramach recitalu dyplomowego Koncert h-moll Dwořaka z Orkiestrą Polskiego Radia w Krakowie. W Sweelinck Conservatorium w Amsterdamie studiowała grę na wiolonczeli barokowej u Woutera Möllera. Pracowała także pod kierunkiem Lucy van Dael, Gustava Leonharda, Friedemanna Immerera, Stanleya Hooglanda. Występuje jako solistka z repertuarem barokowym (Gabrielli, Vivaldi, Bach), klasycznym (Boccherini, Beethoven, Duport, Haydn) jak i romantycznym (Mendelssohn, Brahms) oraz XX-wiecznym (Hindemith, Penderecki, Wiłkomirski, Gardonyi). Koncertowała na licznych festiwalach krajowych i zagranicznych: Kraków, Stary Sącz, Świdnica, Warszawa, Wrocław, Berlin, Herne, Bratysława, Daroca, Kopenhaga występując solo lub z wieloma zespołami i znakomitymi solistami, a przede wszystkim z prowadzonym przez Marka Toporowskiego zespołem "Concerto Polacco". Dokonała nagrań płytowych oraz dla PR i TV. Prowadzi klasę wiolonczeli w Akademii Muzycznej w Krakowie.

Johann Sebastian Bach & Robert de Visée

JOHANN SEBASTIAN BACH Suita G-dur BWV 1007 [transkrypcja suity wiolonczelowej] Prelude - Allemande - Courante - Sarabande - Menuet 1re - Menuet 2re - Gigue ROBERT DE VISÉE Prelude - Allemande - Courante - Gavotte - La petite Brunette - La mascarade Rondeau - Chaconne ROBERT DE VISÉE Prelude ROBERT DE VISÉE Les Silvains

JULIAN BEHR teorba

Kolejna festiwalowa wyprawa na ziemie nieznane i próba łączenia, a nie rozgraniczania: suita wiolonczelowa Bacha grana na teorbie oraz Robert de Visée - francuski kompozytor z czasów Bacha. Grał na gitarze, lutni, teorbie, violi da gamba, a dwór królewski w Wersalu zatrudniał go także jako śpiewaka. Trudno precyzyjnie określić przeznaczenie jego kompozycji i dlatego wykonuje się je zamiennie na gitarze, lutni lub teorbie. Z powodu braku wpływów włoskich w jego twórczości, Robert de Visée uważany jest za kompozytora o podobnej osobowości, jak Marin Marais i François Couperin.

JULIAN BEHR studiował gitarę klasyczną u Mario Sicca, Roberta Barto i Joachima Helda oraz lutnię u Hopkinsona Smitha w Schola Cantorum Basiliensis. Jako solista i kameralista występował w większości krajów Europy i Ameryki Południowej. Regularnie występuje z zespołami Ausonia, Sette Voci, Concerto di Virole, Akademie für Alte Musik Berlin oraz Peterem Kooij i Andreasem Schollem. Bierze udział w produkcjach operowych Staatsoper Hamburg, De Nederlandse Oper Amsterdam, Deutsche Oper Berlin. Nagrywał dla wytwórni Alpha, ORF Wien oraz z Andreasem Schollem dla Harmonia Mundi.

BACH Die Kunst der Fuge

Enrico Gatti skrzypce

Rossella Croce skrzypce

Joanna Huszcza altówka

Jakub Kościukiewicz wiolonczela

Die Kunst der Fuge - Sztuka Fugi. Zbiór pytań i zagadek: przeznaczenie? właściwy wybór części i ich kolejność? złota proporcja? horyzontalna i wertykalna oś symetrii? symbolika liczb? techniki kontrapunkcyjne i ich symbolika? czy niedokończona fuga to rzeczywiście zrządzenie losu? odbicie lustrzane?

Albowiem teraz widzimy przez zwierciadło i niby w zagadce; ale na on czas twarzą w twarz; teraz poznają po części, ale na on czas poznam, jakom i poznany jest. [1. Ad Corinthios 13.12]

ENRICO GATTI, uczeń Chiary Banchini i Sigiswalda Kuijkena, występuje w całej Europie, USA, Ameryce Południowej, Japonii i Australii z najznakomitszymi artystami: La Petite Bande, Ensemble 415, Concerto Palatino, Hesperion XX, Les Arts Florissants, Les Talens Lyriques, Taverner Players, The King's Consort, Gustav Leonhardt, Ton Koopman. Prowadzi własny Aurora Ensemble założony w 1986 roku. Nagrywał dla wytwórni Harmonia Mundi, Accent, Ricercar, Fonit Cetra, Tactus and Symphonia, Arcana, Astrée, Glossa oraz wielu stacji radiowych. Enrico Gatti uczy skrzypiec barokowych w Royal Conservatoire The Hague i w Novara, a także gościnnie w konserwatoriach w Paryżu, Madrycie, Amsterdamie, Utrechcie, Hochschule für Musik in Trossingen, University of British Columbia, Universidad de Salamanca, Accademia Musicale Chigiana of Siena. Prowadził także kursy we Włoszech, Francji, Belgii, Hiszpanii i USA.

Rossella Croce

ROSSELLA CROCE studiowała w Conservatorio di Vicenza oraz w Hadze u Enrico. Brała także udział w kursach prowadzonych przez R. Terakado i E. Wallfish. Współpracuje z Cappella della Pietà dei Turchini, Ensemble Aurora, Accordone, Concerto Palatino, Orchestra Barocca "Giovanni Battista Tiepolo", Venice Baroque Orchestra, I Musicali Affetti i wieloma innymi zespołami. Nagrywała dla większości europejskich rozgłośni radiowych oraz dla wytwórni Sony Classics, Brilliant, La Bottega Discantica, Cipress, Naive, Opus 111, Amadeus, Classic Voice, Eloquentia, Tactus.

JOANNA HUSZCZA studiowała skrzypce i muzykologię w warszawskiej Akademii Muzycznej oraz skrzypce barokowe u

Enrico Gattiego w mediolańskiej Scuola Civica di Musica oraz Koninklijk Conservatorium Den Haag. Koncertuje ze znakomitymi zespołami i dyrygentami: European Union Baroque Orchestra, Roy Goodman, Fabio Biondi, Paul Goodwin, Reinhard Goebel, Collegium Vocale Gent, De Nederlandse Bachvereniging, L'Arpeggiata, Cappriccio Stravagante Skip Sempe oraz własnym ensemble Severall Friends. Gra na skrzypcach Johanna Christiana Fickera, Markneukirchen ca. 1750.

JAKUB KOŚCIUKIEWICZ studował w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie wiolonczeli Teresy Kamińskiej, a później także w Dresdner Akademie für Alte Musik u Christine Kyprianides oraz w Guildhall School of Music & Drama w Londynie w klasie wiolonczeli historycznej Alison McGillivray. Brał udział w kursach Reiner Zippelringa, Jaapa ter Linden'a, Marcusa Möllenbecka, Phoebe Carrai, Balzsa Málè, Simona Standage'a, Nicholasa Parle'a, Stephena Prestona, Andrew Manze, Larsa Ulrika Mortensena, Rachel Podger, Nancy Hadden, Alfredo Bernardiniego, Katherine McGillivray, Billa Cartera, Antona Steckera, Jespera Christensena, Petera Holtslaga i warsztatach Międzynarodowej Orkiestry Barokowej pod dyrekcją Jaquesa Ogg'a. Jest zapraszany do współpracy z wieloma polskimi i zagranicznymi zespołami muzyki dawnej. Jest współzałożycielem zespołu Musica Artis Omnia.

sobota 28 VII ŚWIDNICA Kościół Pokoju 18.00

Georg Friedrich Händel **Rodelinda** opera w trzech aktach
wersja koncertowa

RODELINDA **Marzena Lubaszka** sopran BERTARIDO **Ewa Marciniak** alt GRIMOALDO **Krzysztof Krzeszowiak** tenor UNULFO **Sylwia Złotkowska** mezzosopran EUDIGE **Joanna Dobrakowska** mezzosopran GARIBALDO **Jacek Ozimkowski** bas

HARMONOLOGIA Tomasz Dobrzański Marek Nahajowski flety proste Karolina Zych flet traverso Martin Jelev Rafael Gabriel Przybyła oboje Krzysztof Stencel Dominika Stencel rogi Kamila Marcinkowska fagot Alberto Stevanin koncertmistrz Mikołaj Zgółka Juliusz Żurawski Ludmiła Piestrak Radosław Kamieniarz NN skrzypce Joanna Bilger Marcin Stefaniuk viola Teresa Kamińska wiolonczela Janusz Musiał kontrabas Julian Behr teorba Marek Toporowski klawesyn **Jan Tomasz Adamus** dyrygent

MARZENA LUBASZKA studiowała śpiew solowy we wrocławskiej Akademii Muzycznej oraz filologię włoską na Uniwersytecie Wrocławskim. Pracowała pod kierunkiem Olgi Pasiecznik, a następnie Pat MacMahon (Royal Scottish Academy of Music and Drama Glasgow) i Emmy Kirkby. Uczestniczyła w kursach poświęconych operze barokowej w Karlsruhe u Reinholda Kubika i Margit Legler oraz muzyce oratoryjnej pod kierunkiem Petera Koojia w Lipsku. Debiutowała Requiem Mozarta oraz Stabat Mater Pergolesiego w Nicolaikirche w Lipsku. W 2004 z zespołem Harmonologia wystąpiła w koncertowej wersji opery La Griselda Antonio Vivaldiego z transmisją na żywo Deutschlandfunk. Szczególnie chętnie występuje z barokowym i klasycznym repertuarem operowym pisany dla kastratów, ale wykonuje także pieśń romantyczną, muzykę oratoryjną oraz kompozycje współczesne. Nagrała kilkanaście płyt CD m. in. solowe motety w stylu neapolitańskim, dzieła Heinricha Schütza dla Brilliant Classics, muzykę polską XVIII i XIX wieku. www.marzenalubaszka.com

EWA MARCINIEC studiowała śpiew oraz teorię muzyki w Akademii Muzycznej w Gdańsku oraz w Musikhochschule w Stuttgarcie. Brała udział w kursach mistrzowskich, które prowadzili: Carlo Bergonzi, Paul Esswood, Helmuth Rilling, Adele Stolte. Jest laureatką nagród i wyróżnień na konkursach wokalnych w Warszawie, Nowym Sączu, s'Hertogenbosch i Monachium. Wykonuje opery Händla i Vivaldiego, pasje i kantaty Bacha, wielki repertuar romantyczny [Mahler, Brahms] i muzykę współczesną [Penderecki, Kilar]. Gościła między innymi w większości najbardziej renomowanych sal koncertowych w kraju oraz Berliner Philharmonie, Konzerthaus Berlin, Kunsthaus Luzern, Kongresshaus Zürich, Teatro La Fenice di Venezia. Brała udział w produkcjach operowych Teatro dell'Opera di Roma, Teatro

Comunale di Bologna, Teatro Comunale „Giuseppe Verdi” di Trieste, Teatro Nuovo Giovanni di Udine, Oper Frankfurt, Hessisches Staatstheater Wiesbaden, Staatstheater Oldenburg, Landestheater Linz.

KRYSTIAN KRZESZOWIAK studiował we wrocławskiej Akademii Muzycznej u Bogdana Makala oraz Rita Orlandi Malaspina w Conservatorio „G. Verdi” / l'Accademia Internazionale della Musica di Milano. Debiutował w roli hrabiego Almaviva w operze *Barbiere di Siviglia* Rossiniego, wykonywał *Clemenza di Tito* Mozarta, *Matrimonio segreto* Cimarosy oraz opery Händla i Vivaldiego. Nagrywał pieśni Schuberta i Schumanna dla TVP. Występował w Konzerthaus Wien, Gewandhaus Leipzig oraz m. in. na Toscana Opera Festival, Wratislavia Cantans, Forum Musicum. Regularnie współpracuje ze znakomitymi dyrygentami: Gianluca Capuano, Francesco Fanna, Jan Tomasz Adamus, Nicola Kitharatzis, Romano Vettori, Giulio Prandi oraz zespołami: Coro del Teatro alla Scala di Milano, il Coro della Radio Svizzera Italiana, l'Arion Choir.

SYLWIA ŻŁOTKOWSKA ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Łodzi. Doskonaliła swe umiejętności na kursach wokalnych u Jadwigi Pietraszkiewicz, Ryszarda Karczykowskiego, Heleny Łazarskiej oraz u Dariusza Grabowskiego. Otrzymała nagrody na konkursach wokalnych we Vrable na Słowacji oraz w Gliwicach. Występowała w teatrach operowych w Łodzi i Lublinie, w większości filharmonii w Polsce, na festiwalu Wratislavia Cantans, Festiwalu Moniuszkowskim w Kudowie Zdroju, Schleswig-Holstein Musik Festival w Niemczech, Festiwal Forum Musicum we Wrocławiu. Wykonuje repertuar oratoryjno-kantatowy od *Stabat Mater* Pergolesiego i Vivaldiego, poprzez bachowskie pasje i oratoria, repertuar klasyczny i *Stabat Mater* Dvoraka, po *Requiem Durufle'go* oraz operowy: *Rinaldo*, *Orlando*, *Partenope* Haendla, *Dido & Aeneas* Purcella, *Così fan tutte* Mozarta, *Włoszka w Algierze*, *Kopciuszek*, *Tankred* Rossiniego, *Eugeniusz Oniegin* Czajkowskiego, *Straszny Dwór* Moniuszki, *Samson i Dalila* Saint-Saens'a, *Carmen* Bizeta.

JACEK OZIMKOWSKI ukończył z wyróżnieniem studia wokalne pod kierunkiem prof. Wojciecha Jana Śmietany w krakowskiej Akademii Muzycznej, gdzie pracuje obecnie jako adiunkt. W roku akademickim 1997/98 oraz 98/99 był asystentem prof. Ryszarda Karczykowskiego. Jest laureatem nagrody Ministra Kultury i Sztuki za szczególne osiągnięcia wokalne [1995]. Koncertuje w kraju i zagranicą wykonując repertuar obejmujący opery Händla, Mozarta, Rossiniego, Verdiego, Gounoda, Pucciniego, Brittena, szeroki repertuar oratoryjny [m. in. *Kilar - Missa pro Pace*] oraz pieśni. Dokonał nagrań do Polskiego Radia i TV oraz wielu płytowych. Jest jednym z czołowych solistów zespołu *Capella Cracoviensis*, współpracuje z Operą Krakowską i Teatrem Muzycznym w Gliwicach. www.jacekozimkowski.art.pl

JOANNA DOBRAKOWSKA ukończyła z wyróżnieniem studia wokalne na wrocławskiej Akademii Muzycznej w klasie Bogdana Makala. Nagrodzona stypendium naukowym Ministerstwa Kultury RP oraz Rządu Austriackiego kontynuowała naukę śpiewu u Heleny Łazarskiej na Universität für Musik und darstellende Kunst w Wiedniu. Brała także udział w kursach mistrzowskich w Steyr [pieśni Schuberta], Santiago de Compostela [hiszpańska liryka wokalna] Heek [muzyka barokowa]. Występowała między innymi na festiwalach Wratislavia Cantans, Journées Mozart Lozanna, Bachfest Leipzig. Koncertowała w większości krajów europejskich, a także w Turcji, Jordanii, Syrii, Izraelu oraz na Guadelupie prezentując różnorodny repertuar obejmujący pieśni, arie operowe, a także muzykę oratoryjną od renesansu po współczesność. Dokonała nagrań radiowych i telewizyjnych dla TVP, PR, HR1, NDR i ORF. W ramach projektu Jasnogórska Muzyka Dawna nagrała kilka płyt CD z dziełami polskich kompozytorów XVIII i XIX wieku.

JAN TOMASZ ADAMUS studiował u prof. Joachima Grubicha w krakowskiej Akademii Muzycznej oraz u Hansa van Nieuwkoop w Sweelinck Conservatorium w Amsterdamie. Jest laureatem międzynarodowego konkursu organowego w Arnstadt. Występuje w kraju i za granicą z recitalami organowymi oraz koncertami kameralnymi. Jako dyrygent zapraszany jest przez festiwale i zespoły do prowadzenia wykonań muzyki wokalo-instrumentalnej różnych epok. Wykłada we wrocławskiej Akademii Muzycznej. Jest laureatem nagrody kulturalnej miasta Świdnica za 2006 rok, a ostatnio ukazała się jego nowa płyta z utworami Bacha, Liszta i Francka zarejestrowana na historycznych organach kościoła ewangelickiego w Jeleniej Górze - Cieplicach. www.harmonologia.com

29 VII Świdnica Kościół Pokoju 10.00

nabożeństwo kantatowe

z udziałem artystów festiwalowych oraz uczestników kursów

w programie m. in.:

BACH kantata 84 [Bożena Harasimowicz sopran]

Festiwal Bachowski Świdnica
organizatorzy
koordynacja organizacyjna
dyrektor artystyczny
teksty i redakcja książki programowej
projekty graficzne
zdjęcia